

XXI

**OTWARTY METROPOLITALNY FESTIWAL
PIOSENKI RELIGIJNEJ**

w

JASTARNI, JURACIE I CHALUPACH

SIERPIEŃ 2020

REGULAMIN

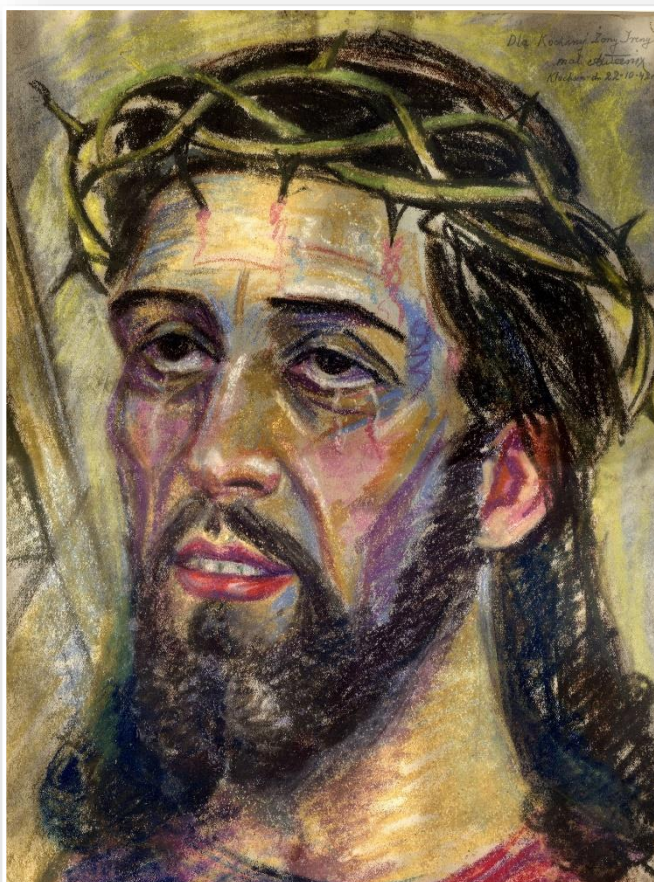
XXI edycja Festiwalu poświęcona jest

100-leciu URODZIN JANA PAWŁA II

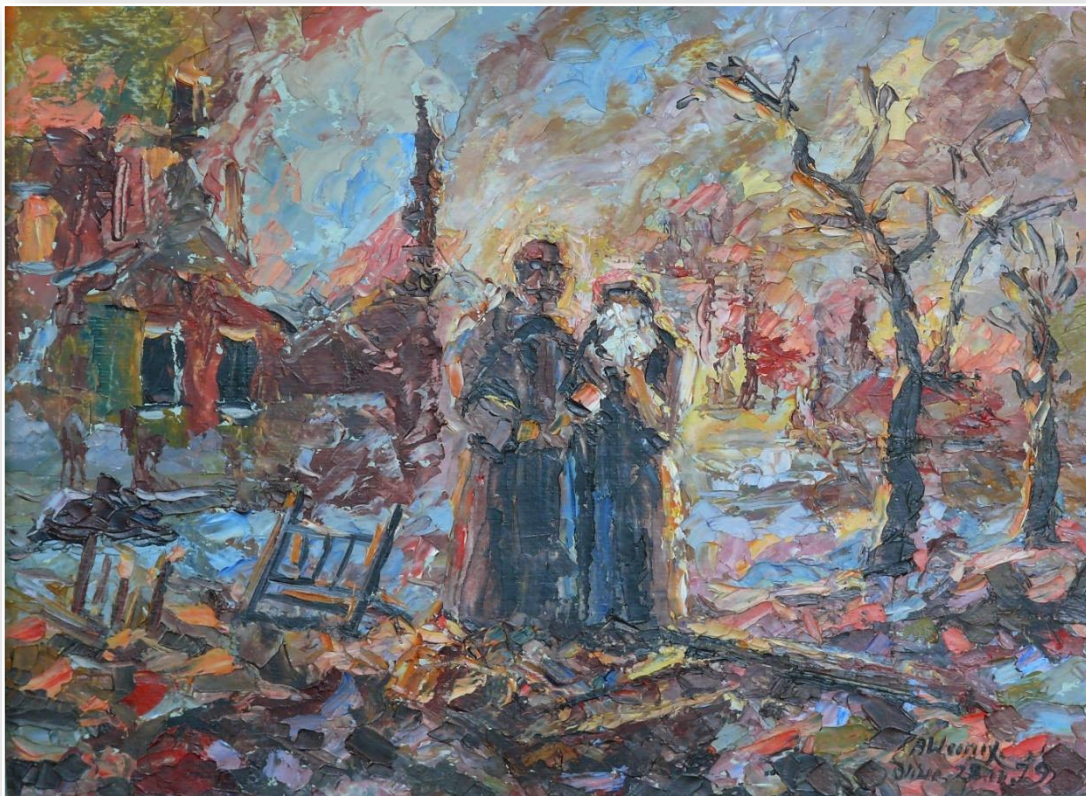
BEATYFIKACJI

KARDYNAŁA STEFANA WYSZYŃSKIEGO

Rok 2020 jest rokiem epidemii koronawirusa

Obraz (pastela) malował Antoni Wawrzyniak
w niemieckim obozie wojskowym w 1942 r.

Obraz malował Antoni Wawrzyniak
Świat po koronawirusie

**Janie Pawle II módl się o beatyfikację swojego przyjaciela
Kardynała Stefana Wyszyńskiego.**

**Módl się za nas i za wszystkich ludzi tego świata
i obroń nas przed epidemią koronawirusa**

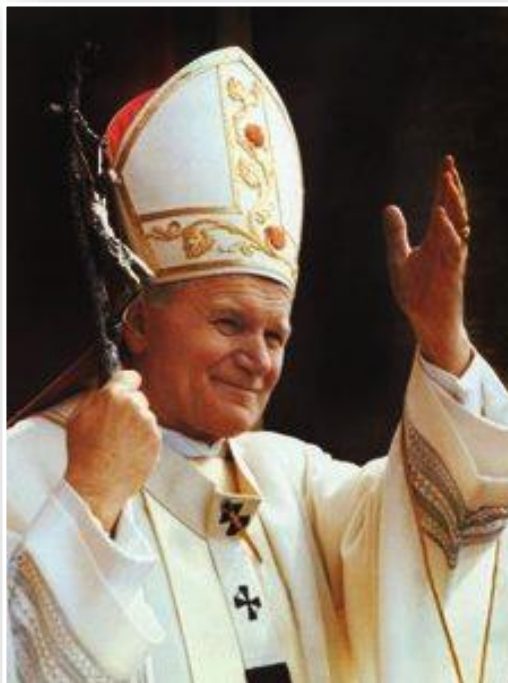
Zamieszczony obraz cierpiącego Jezusa malowanego przez mojego Tatę w obozie w czasie wojny, to cierpienie i męczeństwo Jezusa, poprzez które przekazuje swoje cierpienie, przeżywając w obozie, w czasie wojny 5 lat niewoli, ale jest również wyrazem bólu i cierpienia osób żyjących w okresie epidemii koronawirusa w roku 2020. Wyrazem niech będą słowa napisane w lewym górnym rogu obrazu: „*Dla kochanej żony Ireny. Malował A Wenix. Klochsin 22.10.42*”. Obraz i słowa te świadczą nie tylko o ciężkiej sytuacji jaką przeżywał mój Tata w obozie, o niepewności dnia jutrzejszego i przyszłości ale również o tęsknocie za bliskimi. To tak jak my przeżywamy ten czas w okresie epidemii koronawirusa i jak przeżywał to Prymas Tysiąclecia Kardynał Stefan Wojtyła w okresie aresztowania nie znając przyszłości, żując w trudnych warunkach bez bliskich.

Przyroda, której częścią jest człowiek, rządzi się swoimi prawami, a człowiek wciąż ją poznaje. Mimo, że Bóg podporządkował człowiekowi zwierzęta i całą przyrodę, przekazał przez Mojżesza 10 przykazań i nakazał Izraelitom ich przestrzegać. Widząc chaos i brak życiowych umiejętności wśród uciekających z Egiptu Izraelczyków, Bóg przekazał im dziesięć przykazań, których zadaniem to regulacja ich życia i naszego. Przykazania te są podstawą kultury i zachowania człowieka (judajsko – chrześcijańskiej), które odnoszą się również do zwierząt i przyrody, której częścią jest człowiek. Przyroda wciąż się zmienia a wraz z nią człowiek. We współczesnym świecie, człowieka nawiedzały epidemie: w roku 1720 –dżuma, 1820 – cholera, 1920 – hiszpanka, 2020 – koronawirus. Nasuwa się pytanie – przed czym Bóg nas ostrzega ? Czy to kara za złe postępowanie człowieka ? Ostrzeżenie przed apokalipsą ?

Człowiek musi poszukać nowej drogi współżycia z przyrodą, gdyż bez nowej drogi nie ma dla człowieka na tym świecie miejsca. Ilość ludzi na Ziemi wciąż rośnie a powierzchnia Ziemi nie zwiększa się. Ekologia ostrzega. Wzrost ilościowy rozrastającego się gatunku zawsze jest ograniczany klęskami ekologicznymi (chorobami, zależnością ofiara - drapieżnik, żywiołami itp.). Człowiek musi poszukać innej drogi swojego rozwoju na Ziemi, zgodnie z zasadami i prawami przyrody, którą Bóg stworzył dla człowieka. Musi zrezygnować z zysku za którym wciąż biegnie i poszukać drogi zrównoważonego rozwoju, swojego i przyrody, która go otacza.

Dlatego prosimy Jana Pawła II, aby modlił się za nas, za drogę zrównoważonego rozwoju człowieka i przyrody, żeby człowiek i przyroda po epidemii, nie pozostała taka jak na obrazie „Świat po koronawirusie”.

ROK 2020 ROKIEM JANA PAWŁA II (1920 – 2005)

Sejm, jak i Senat RP ogłosiły 2020 Rokiem Świętego Jana Pawła II, podkreślając jego zasługi w obaleniu komunizmu i powstaniu „Solidarności”. Mnożą się lokalne inicjatywy edukacyjne i charytatywne mające za celu upamiętnienie **setnej rocznicy urodzin Jana Pawła II**. Starsi ludzie doskonale pamiętają, jak ważnym autorytetem był przez wiele lat Jan Paweł II. Pokolenie dzisiejszych dwudziestolatków i trzydziestolatków obserwowało końcowe lata jego pontyfikatu, gdy został postrzelony w zamachu, gdy zmagał się z chorobą a jednak wciąż patrzył na człowieka i świat z miłością. Dla tego pokolenia i obecnych nastolatków papież Polak jest już postacią z przeszłości.

Rok 2020 będzie stanowił wyzwanie, jak pokazać dziedzictwo Jana Pawła II tak, by trafić do różnych środowisk i wszystkich Polaków w każdym wieku. To jest sygnał dla młodych ludzi, żeby **dziedzictwo Jana Pawła II dotarło do nich**, i jest to wyzwanie szczególnie dla rodziców i wychowawców, aby nie zatrzymywać się tylko na tym, że Jan Paweł II był wielki, ale pójść w głąb Jego nauczania i pokazać Go jako człowieka z krwi i kości, który może fascynować i pociągać, dzięki swojej kulturze, wiedzy, osobowości i niezachwianej wierze. Papież fascynował i pociągał za sobą, szczególnie młodych ludzi, w czasie swojego życia. Młodzież za nim szła, młodzież go kochała. Dla dzisiejszych nastolatków papież Polak powinien być interesującą i fascynującą postacią. Zapewne tak się dzieje, gdy młodzi ludzie zaczynają poznawać osobowość Jana Pawła II, to tak jak myśmy go poznawali. To jest wyzwanie dla

młodzieży, aby sięgnąć do źródłowych tekstów Jana Pawła II, przeczytać jego biografię, zapytać rodziców czy dziadków, kim był dla nich papież Polak czy i jakim wydarzeniem był jego wybór w 1978 roku. To pozwoli zrozumieć, że silne przywiązanie i cześć dla Jana Pawła II ma swoje uzasadnienie a Jego życie powinno być przykładem dla młodego pokolenia tak jak było dla nas.

W jaki sposób można uczcić stulecie urodzin Karola Wojtyły? W taki sposób, aby poznanie osobowości Papieża spowodowało w nas zmianę, by pozostał w nas ślad, przez pogłębioną, własną refleksję powstałą w wyniku powrotu do tego, co Jan Paweł II mówił i pisał. Jeśli nie wrócimy do Jego nauk, w przeciwnym razie pozostaniemy na poziomie emocji i wrażeń, a kolejne pokolenia już nie zrozumieją nauk Jana Pawła II, gdyż nie uczestniczyli w papieskich pielgrzymkach do Polski ani w spotkaniach z Janem Pawłem II, tak jak nasze pokolenia sześćdziesiątych i starszych pokoleń. Pogłębianie papieskiego nauczania to postulat już teraz realizowany przez różnych ludzi, każda osoba, grupa czy instytucja może zgłosić swoją, nawet bardzo małą akcję mającą na celu uczczenia w rocznicy urodzin Karola Wojtyły.

W poznawaniu papieża Polaka bardzo przydatne są współczesne technologie, które umożliwią bardziej „osobisty kontakt” z Janem Pawłem II i również z osobami, które go osobiście pamiętają. .

Papież Polak nazywał się Karol Wojtyła. Dla przyjaciół Lolek. Być przyjacielem wszystkich ludzi. Każdy chciał mieć za przyjaciela (przyszłego) Świętego... po prostu człowieka który nie stronił od ludzi. Jako mały chłopak był zawsze wśród kolegów. Podobnie był wśród przyjaciół w czasie wojny tworząc z przyjaciółmi teatr, ciężko pracując w kamieniołomach a jako duchowny – chciał być dla każdego, kto był w potrzebie. Jedną, kochał, modlił się i słuchał. Rozumiał ludzi i ich problemy. Był wrażliwym i mądrym człowiekiem. Od dzieciństwa powierzał swoje życie Bogu w codziennej modlitwie, z którą nie ustawał aż do końca życia. Trudne doświadczenia z młodości połączone z wytrwałym i ufnym kontaktem z Bogiem, stanowiły solidny fundament, na którym opierała się jego misja życia.

BEATYFIKACJA KARDYNAŁA STEFANA WYSZYŃSKIEGO

21 października 2019 metropolita warszawski kard. Kazimierz Nycz ogłosił, że beatyfikacja odbędzie się 7 czerwca 2020 na placu Piłsudskiego w Warszawie

Kardynał Stefan Wyszyński (03.08 1901 – 28.05.1981)
Prymas Polski (02.02.1949 – 28.05.1981)

A handwritten signature in black ink on a light-colored background. The signature reads "Stefan Kard. Wyszyński" on the first line and "Prymas Polki" on the second line.

Stefan Wyszyński (ur. 3 sierpnia 1901 w Zuzeli, zm. 28 maja 1981 w Warszawie) – polski duchowny rzymskokatolicki, biskup diecezjalny lubelski w latach 1946–1948, arcybiskup metropolita gnieźnieński i warszawski oraz prymas Polski w latach 1948–1981, kardynał prezbiter od 1953. Uważany za jednego z największych Polaków XX wieku, zwany *Prymasem Tysiąclecia*, mąż stanu, obrońca praw człowieka, narodu i Kościoła, doktor prawa kanonicznego, kaznodzieja, publicysta, kapelan oraz porucznik duszpasterstwa Wojska Polskiego^[2]. Twórca akcji duszpasterskich: Jasnogórskich Ślubów Narodu Polskiego czy Wielkiej Nowenny Tysiąclecia, inwigilowany przez represyjny system UB i SB oraz internowany przez władze komunistyczne PRL. Pośmiertnie odznaczony Orderem Orła Białego. Czcigodny Sługa Boży Kościoła katolickiego.

W archiwum prymasowskim w Warszawie znajduje się ostatnia wola będącego u schyłku życia prymasa Polski Augusta Hlonda, podyktowana osobistemu sekretarzowi ks. Antoniemu Baraniakowi, w której prosi listem do papieża Piusa XII o mianowanie swoim następcą biskupa lubelskiego Stefana Wyszyńskiego. 12 listopada 1948 papież Pius XII na konsystorzu w Rzymie mianował arcybiskupem metropolitą gnieźnieńskim i warszawskim, a tym samym prymasem Polski, bp. Stefana Wyszyńskiego. Bulla nominacyjna została podpisana przez papieża 16 listopada. Ingres w Gnieźnie odbył się 2 lutego 1949. Warto dodać, że w drodze jadącego samochodem prymasa spotkały szykany ze strony milicji, która wielokrotnie go zatrzymywała oraz legitymowała czy kontrolowała. Ingres natomiast w Warszawie miał miejsce 6 lutego 1949. W okolicznościowej mowie, którą wówczas wygłosił powiedział m.in.:

Od dziś zaczyna się moja droga przez Warszawę. Znam ją dobrze, jestem z nią związany tak blisko, może najbardziej była mi bliska, gdy broczyła krwią w powstaniu, gdy patrzyłem z Izabelina na dymy ofiarnego wielkiego ołtarza całopalenia. Dzisiaj muszę pokochać Warszawę i oddać jej swoje siły i życie. O wiele to łatwiej dziś niż kiedykolwiek. Oby Bóg – Miłość nadał tej pasterskiej miłości swoje Ojcowskie oblicze.

29 listopada 1952 radiostacje niemal całego świata ogłosiły wiadomość o wyniesieniu przez papieża Piusa XII do godności kardynała, prymasa Polski, a 12 stycznia 1953 na tajnym konsystorzu w Rzymie został nominowany ostatecznie kardynałem oraz członkiem kolegium kardynalskiego. Brał udział w czterech konklawe: w 1958, 1963 oraz w sierpniu i październiku 1978. W 1958, kiedy oddano na niego kilka głosów, i w 1963 był jedynym przedstawicielem Europy Wschodniej.

6 lipca 1949 z jego inicjatywy rozpoczęły się systematyczne rozmowy z rządem w ramach tzw. *Komisji Mieszanej*, które doprowadziły przy jego poparciu oraz znacznej pomocy biskupa łódzkiego Michała Klepacza do zawarcia 14 kwietnia 1950 porozumienia z władzami komunistycznymi. Inicjatorem podpisania tego porozumienia ze strony Episkopatu był sam Wyszyński. Prymas uważał za konieczne podpisanie konkretnego porozumienia, które pozwoliłoby Kościołowi na swobodniejsze działanie. Porozumienie zawarte z władzami 14 kwietnia 1950 zawierało m.in. potępienie przez Kościół katolicki zbrodniczej działalności band podziemia, którą to działalność Kościół zobowiązał się zwalczać. Wyszyński był pierwszym w historii Kościoła katolickiego hierarchą, który zdecydował się na układy z państwem rządzone przez komunistów. Prymas przypuszczał, że po jego podpisaniu pojawią się próby jego łamania, ale miał

nadzieję, że tym aktem prawno-politycznym ma jakieś formalne podstawy do obrony w takiej sytuacji.

Na wieść o jego podpisaniu papież Pius XII, prowadzący politykę antykomunistyczną, miał zagrozić cofnięciem uznania Wyszyńskiemu. W zamian za zagwarantowanie nauczania religii w szkołach i funkcjonowanie Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego polski Kościół uznał granice Ziem Odzyskanych Polski Ludowej.

We wczesnych latach 50., w okresie napięć między państwem a Kościołem polityka władz PRL, zależnych od ZSRR, zmierzała do złamania opozycji i wszelkich niezależnych instytucji. W ramach represji komunistów wobec Kościoła katolickiego zapadła decyzja o internowaniu prymasa. Sprawą zajęło się Ministerstwo Bezpieczeństwa Publicznego, powstałe na bazie Resortu Bezpieczeństwa Publicznego przy Polskim Komitecie Wyzwolenia Narodowego. 8 maja 1953 na Konferencji Episkopatu Polski w Krakowie uchwalono z jego inicjatywy treść listu do rządu, który przeszedł do historii pod nazwą *Non possumus*, wyrażającego stanowczy sprzeciw wobec rażącego łamania przez rząd zawartych wcześniej porozumień, a który stał się m.in. jednym z powodów jego późniejszego zatrzymania.

Późnym wieczorem 25 września 1953 Wyszyński został zatrzymany w tzw. małym salonie papieskim, znajdującym się na parterze w Domu Arcybiskupów Warszawskich. Z rzeczy osobistych zabrał ze sobą tylko różaniec i brewiarz. Był przetrzymywany w katolickich klasztorach z siostrą zakonną Marią Leonią Graczyk i księdzem Stanisławem Skorodeckim.

Przebywał w następujących miejscach odosobnienia:

- Rywałd (25 września 1953 – 12 października 1953),
- Stoczek Klasztorny (12 października 1953 – 6 października 1954),
- Prudnik (6 października 1954 – 27 października 1955),
- Komańcza (27 października 1955 – 26 października 1956).

W czasie październikowego przesilenia politycznego w 1956 został zwolniony z internowania i powrócił 28 października do Warszawy. 8 grudnia 1956 doprowadził do zawarcia nowego, korzystnego dla Kościoła, tzw. *małego porozumienia z władzami*, na mocy którego m.in. w szkołach przywrócono naukę religii, uchylono dekret o obsadzaniu stanowisk kościelnych z 1953 i umożliwiono powrót biskupów na ziemie zachodnie i północne.

Przez ponad trzydzieści pięć lat w okresie od 5 maja 1946 do ceremonii pogrzebowej 31 maja 1981, biskup, a następnie prymas był pod stałą obserwacją funkcjonariuszy początkowo Urzędu Bezpieczeństwa, a od 1956 Służby Bezpieczeństwa. W kwestionariuszu osobowym sprawy operacyjnej prowadzonej przeciwko niemu, o kryptonimie „Prorok”, w rubryce zawód wpisano: „Prymas”. Podstawowymi środkami wykorzystywanymi do zbierania informacji o inwigilowanym była sieć tajnych współpracowników oraz środki techniki operacyjnej (m.in. podsłuchy, nagrania, taśmy filmowe i magnetofonowe, zdjęcia, obserwacje, donosy czy raporty). Każde słowo, zdanie czy nawet gest z jego strony trafiały, w formie raportu, na biurko dyrektora Departamentu IV MSW i były szczegółowo analizowane. Ponadto

rejestrowano wszystkie jego homilie i przemówienia poprzez ukryte mikrofony. Kontrolowano listy wychodzące z jego siedziby przy ul. Miodowej w Warszawie.

Systematycznie starano się pozyskiwać nową agenturę, typować kandydatów na tajnych współpracowników (poczynając od kierowców, a kończąc na osobistych sekretarzach), a także zakładać podsłuchy pokojowe i telefoniczne. Akcjom inwigilacji nadawano kryptonimy (np. plan rozmieszczenia punktu zamaskowanego nosił kryptonim „Trapez” czy punkt ukrycia wywiadowców miał kryptonim „Arena”). Funkcjonariusze SB prowadzili tam obserwacje i podsłuch jego rezydencji, którą nazwano „Cyrk”.

Izolowany w klasztorze siostr nazaretanek w Komańczy napisał 16 maja 1956 tekst ślubów narodowych, które miały być odnowieniem królewskich ślubów lwowskich Jana Kazimierza w ich trzechsetną rocznicę. Pielgrzymom 26 sierpnia 1956 zebranych na Jasnej Górze odczytał je.

Jasna Góra była ulubionym sanktuarium prymasa, często tu przybywał na różne uroczystości, wygłaszał okolicznościowe homilie czy kazania. Spotykał tu również bliskich sobie ludzi jak Karola Wojtyłę, późniejszego papieża i świętego czy też stróżę sanktuarium ówczesnego przeora, późniejszego generała paulinów o. Jerzego Tomzińskiego OSPPE, którego darzył szczególną przyjaźnią, życzliwością i zaufaniem, a który tak go wspomina:

Wydaje mi się, iż znałem go od zawsze. Cieszę się, że był Prymasem Jasnogórskim, że dane mi było działać w jego maryjnej szkole i podejmować wielkie akcje duszpasterskie, które z pewnością pozwoliły przetrwać Kościołowi w Polsce mroki terroru komunistycznego. Przebywając blisko niego, odnosiłem wrażenie, że mam kontakt ze świętym. Podpatrywałem Prymasa, bo byłem przekonany, że tak właśnie wygląda święty, i chciałem się od niego wszystkiego uczyć, przede wszystkim świętej cierpliwości i ufności Panu Bogu. Na każdym kroku było widać, że jest człowiekiem zawierzenia i wszystko zanoszą do Nieba przez Maryję.

Kardynał Stefan Wyszyński był wielkim czcicielem Matki Bożej w jej jasnogórskim obrazie, o której 5 sierpnia 1974 w jej sanktuarium tak m.in. powiedział:

Urodziłem się w domu rodzinnym pod obrazem Matki Bożej Częstochowskiej, i to w sobotę, żeby we wszystkich planach Bożych był ład i porządek. Całe moje życie tak wyglądało. Po święceniach kapłańskich w kaplicy Matki Bożej w katedrze wrocławskiej uważałem za rzecz najbardziej właściwą przybyć na Jasną Górę, choć sił brakowało. Tak zaczęły się moje drogi. Prowadziły po śladach, które wydeptała Maryja, idąc przede mną jak światło, gwiazda, życie, słodkość i nadzieja, jako wspomóżycielka w ciężkiej sytuacji, niemalże pielęgniarza i karmicielka. Zawsze ufałem, że wspomóżycielka mnie Maryja. Cześć moja dla Matki Najświętszej rozwijała się powoli. Tajemnice tej czci jeszcze lepiej odczułem, gdy nawiedzając swoją rodzinną parafię w Zuzeli, zobaczyłem ten sam obraz Matki Bożej Częstochowskiej, przed którym modlili się moi rodzice.

Kardynał Stefan Wyszyński (z lewej) i abp Antoni Baraniak w Rzymie w trakcie soboru watykańskiego II

Przed wyborami do Sejmu w 1957 Episkopat Polski pod jego kierownictwem poparł politycznie Władysława Gomułkę, wzywając Polaków do wzięcia udziału w głosowaniu. W całym okresie PRL Kościół nie posunął się dobrowolnie tak daleko we wspieraniu akcji politycznej organizowanej przez władze komunistyczne, a tym samym w akceptacji komunistycznego systemu politycznego.

W latach 1957–1966 przeprowadził obchody Tysiąclecia Chrztu Polski, poprzedzone z jego inicjatywy dziewięcioletnią Wielką Nowenną Tysiąclecia. Z jego inicjatywy na główne obchody 3 maja 1966, na Jasną Górę miał przybyć zaproszony przez niego papież Paweł VI, ale władze nie wyraziły na to zgody. Podczas kazania na procesji uroczystości Bożego Ciała w Warszawie 20 czerwca 1957 zapowiedział peregrynację po wszystkich parafiach w Polsce kopii cudownego obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej. W 1958 doprowadził do obniżenia rangi dyplomatycznej ambasady polskiego rządu emigracyjnego przy Stolicy Apostolskiej. Uczestniczył aktywnie w obradach soboru watykańskiego II. Podczas pierwszej sesji soborowej został mianowany przez papieża Jana XXIII członkiem Sekretariatu do Spraw Nadzwyczajnych, a później przez kolejnego papieża Pawła VI, członkiem Prezydium soboru. Wielokrotnie przemawiał podczas spotkań plenarnych, składał pisemne memoriały, prowadził wykłady czy udzielał wywiadów.

Jako prymas Polski był głównym kooperatorom i uczestnikiem wielu uroczystości koronacji postaci z cudownych obrazów lub figur Dzieciątka czy Maryi (m.in. jako pierwszej swojej koronacji 9 września 1962 roku Matki Bożej Okulickiej w Okulicach czy następnej 11 sierpnia 1963 roku Matki Bożej Pocieszenia - Pani Ziemi Sądeckiej w Nowym Sączu oraz wielu innych). 21 listopada 1964 na jego osobisty wniosek oraz Episkopatu Polski, papież Paweł VI przychylił się do tego wniosku ogłaszając uroczyste w auli soborowej w Rzymie Matkę Bożą – Matką Kościoła.

W 1965 był jednym z inicjatorów wystosowania orędzia biskupów polskich do biskupów niemieckich. Wspierał działania posłów środowisk katolickich (Znak, „Pax” i ChSS) w Sejmie PRL. Konsultował z nimi wiele ważnych decyzji. Według Janusza Zabłockiego, działacza PZKS a później PRON, w wygłoszonym we wrześniu 1958 kazaniu deklarował, że indyferentyzm, który przypląwa do Polski z Zachodu jest przeciwnikiem znacznie bardziej groźnym od komunizmu.

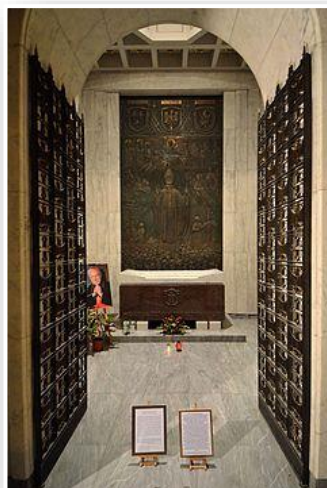
Za rządów Gomułki władze komunistyczne PRL w ramach represji odmawiały mu udzielenia paszportu do Włoch. W 1972 dzięki jego długoletnim staraniom Watykan ostatecznie uznał granice zachodnie PRL i zawiesił stosunki dyplomatyczne z polskimi władzami na emigracji. W 1974 przeprowadził III Synod Archidiecezji Warszawskiej, a w latach 1977–1981 II Synod Archidiecezji Gnieźnieńskiej. Ponadto uczestniczył w pracach Nadzwyczajnych Synodów Biskupów w Rzymie (1969, 1971 i 1974). Kilkanaście uczelni nadało mu tytuł doktora honoris causa.

W 1976 premier Piotr Jaroszewicz złożył prymasowi życzenia z okazji 75 rocznicy urodzin, co było próbą poprawy stosunków państwa z Kościołem po stłumieniu przez władze PRL protestów robotniczych. Z tej okazji wręczył mu 75 róż. W czasie polskiego sierpnia 1980 w trosce o pokój i dobro narodu ustawicznie wzywał do rozwagi i odpowiedzialności. W latach 1980–1981 pośredniczył w rozmowach między władzami PRL a „Solidarnością”.

W połowie marca 1981 u Kardynała Wyszyńskiego rozpoznano chorobę nowotworową. Mimo starań lekarzy nie dało się zahamować jej rozwoju. 16 maja 1981 prymas przyjął sakrament namaszczenia chorych. Po przyjęciu sakramentu zwrócił się do zebranych przy łóżku, nawiązując m.in. do zamachu na życie papieża Jana Pawła II, który miał miejsce 13 maja:

Uważam, że powinienem dzielić dolę Ojca Świętego, który wprowadzie później, ale włączył się w moje cierpienia.

22 maja 1981 ostatni raz wystąpił publicznie, otwierając obrady Rady Głównej Episkopatu Polski. Zmarł sześć dni później, w czwartek 28 maja, w uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego o godzinie 4:40. W oficjalnym komunikacie Rady Głównej Episkopatu Polski podano, że przyczyną śmierci był „rozszany proces nowotworowy jamy brzusznej o wybitnej złośliwości i szybkim postępie”. Tego samego dnia zebrała się Komisja Wspólna Przedstawicieli Rządu i Episkopatu. Przedstawiciele rządu wręczyli zastępcy przewodniczącego Konferencji Episkopatu Polski kard. Franciszkowi Macharskiemu list kondolencyjny do Episkopatu od władz państwowych. Na posiedzeniu Komisji Wspólnej podjęto decyzję o ogłoszeniu żałoby narodowej od 28 do 31 maja. W dniu śmierci prymasa nadeszła do Polski depecha kondolencyjna od przechodzącego rehabilitację po zamachu papieża Jana Pawła II. Papież odprawił również mszę za duszę prymasa w swoim szpitalnym pokoju, zaś w kościele Najświętszej Maryi Panny na Zatybrzu, tytularnym kościele zmarłego, odprawiona została msza żałobna pod przewodnictwem kard. Władysława Rubina. 28 maja wieczorem przeniesiono ciało zmarłego z Domu Arcybiskupów Warszawskich przy ul. Miodowej do kościoła seminaryjnego Wniebowzięcia NMP i św. Józefa Oblubieńca przy Krakowskim Przedmieściu, gdzie następnie odprawiona została msza żałobna pod przewodnictwem kard. Macharskiego.

Kaplica-mauzoleum z sarkofagiem kardynała Stefana Wyszyńskiego w bazylice archikatedralnej św. Jana Chrzciciela w Warszawie

Pogrzeb prymasa, nazywany także królewskim, zgromadził w stolicy tysiące ludzi, zarówno wierzących, jak i niewierzących.

Związki Prymasa Kardynała Stefana Wyszyńskiego z Księdzem Karolem Wojtyłą, Papieżem Janem Pawłem II

Prymas Kardynał Stefan Wyszyński, wnioskował do Stolicy Apostolskiej w 1958 o powołanie na sufragana krakowskiego ks. Karola Wojtyłę.

22 października 1978 uczestniczył w inauguracji pontyfikatu Jana Pawła II. Przystąpił do homagium, czyli uroczystego złożenia hołdu nowemu papieżowi przez kardynałów. Gdy prymas Wyszyński całował papieża w pierścień, Jan Paweł II na znak szacunku dla Wyszyńskiego uniósł się z tronu, ucałował go w rękę i uścisnął. Następnego dnia (23 października) podczas spotkania papieża z przybyłymi do Rzymu Polakami w auli Pawła VI, doszło do podobnego zdarzenia w którym oboje objęli się w długim uścisku, po którym Jan Paweł II powiedział m.in:

Nie byłoby na Stolicy Piotrowej tego Papieża Polaka, który dziś pełen bojaźni Bożej, ale i pełen ufności rozpoczyna nowy pontyfikat, gdyby nie było Twojej wiary, nie cofającej się przed więzieniem i cierpieniem. Twojej heroicznej nadziei, Twego zawierzenia bez reszty Matce Kościoła, gdyby nie było Jasnej Góry i tego całego okresu dziejów Kościoła w Ojczyźnie naszej, które związane są z Twoim biskupim i prymasowskim posługiwaniem.

Ponadto w pisanej przez siebie *Autobiografii* Jan Paweł II napisał:

Nie zapomnę słów, które w dniu 16 października – w dniu świętej Jadwigi Śląskiej – wypowiedział do mnie w momencie, gdy zbliżała się decyzja konklawe: „Jeśli wybiorą, proszę nie odmawiać”. Bardzo mi wówczas dopomógł Prymas Tysiąclecia. Mogłem odpowiedzieć na pytanie zadane mi po wyborze: „przyjmuję”.

Po wyborze papieża Jana Pawła II włączył się czynnie w rozmowy z rządem w celu możliwości historycznego pierwszego przyjazdu papieża do Polski. W wyniku tych rozmów oraz zgody rządu na ten przyjazd, wystosował 22 lutego 1979 list Konferencji Episkopatu Polski do papieża, zapraszający go do odwiedzenia ojczyzny. W tym też roku 9 maja stanął na czele Komitetu Honorowego dla przygotowania tej wizyty, która doszła ostatecznie do skutku w dniach 2–10 czerwca 1979.

Jan Paweł II wspomina prymasa w swoim testamencie słowami:

Kiedy w dniu 16 października 1978 konklawe kardynałów wybrało Jana Pawła II, Prymas Polski kard. Stefan Wyszyński powiedział do mnie: „Zadaniem nowego papieża będzie wprowadzić Kościół w Trzecie Tysiąclecie”. Nie wiem, czy przytaczam to zdanie dosłownie, ale taki z pewnością był sens tego, co wówczas usłyszałem. Wypowiedział je zaś Człowiek, który przeszedł do historii jako Prymas Tysiąclecia. Wielki Prymas. Byłem świadkiem Jego posłannictwa, Jego heroicznego zawierzenia. Jego zmagania i Jego zwycięstwa. „Zwycięstwo, kiedy przyjdzie, będzie to zwycięstwo przez Maryję” – zwykł był powtarzać Prymas Tysiąclecia słowa Swego Poprzednika kard. Augusta Hlonda.

Zdjęcia i informacje dotyczące Jana Pawła II i Prymasa Polski Kardynała Stefana Wyszyńskiego były wspomagane informacjami z Internetu.

Propozycja XXI Metropolitalnego Festiwalu Piosenki Religijnej to przybliżenie młodzieży postaci Jana Pawła II i Kardynała Stefana Wyszyńskiego oraz zapoznanie się z osobowością Papieża i Prymasa a poprzez piosenki, muzykę i wykonawstwo zespoły przedstawią ich wrażliwość, mądrość, wiarę i życie. Oczekujemy, że zgłaszające się na Festiwal zespoły, zaproponują, jako ofiarę, swoją twórczość i wykonawstwo na XXI Metropolitalnym Festiwalu Piosenki Religijnej, Janowi Pawłowi II i beatyfikowanemu Prymasowi Tysiąclecia Stefanowi Wyszyńskiemu.

Kardynał Karol Wojtyła

I zaiste, nigdzie jeszcze tak dobrego śpiewu ludowego nie słyszałem jak w Jastarni. Najserdeczniej się modli śpiewając, a melodia jest tak piękna i każdego głęboko zachwyca.

Często jeszcze przed nabożeństwem szedłem do kościoła, tylko, aby śpiewowi się przysłuchiwać i rozkoszować się w tym morzu głosów i melodii. W muzyce szukacie tam gdzieś w Niemczech wzorów śpiewu ludowego, a czemu nie przybywacie do Jastarni ?

JASTARNIA, 1863

Oskar Kolberg

HONOROWY PATRONAT NAD

XXI OTWARTYM METROPOLITALNYM FESTIWALEM PIOSENKI RELIGIJNEJ W JASTARNI, JURACIE I CHALUPACH SIERPIEŃ 2020

SPRAWUJĄ

**Jego Eksceleńcja ks. Abp Sławoj Leszek GŁÓDŹ
i
Marszałek Województwa Pomorskiego
Mieczysław STRUK**

ORGANIZATOR

***STOWARZYSZENIE MIŁOŚNIKÓW GMINY JASTARNIA
I
ROZWOJU TURYSTYKI „PÓŁWYSEP”***

WSPÓLORGANIZATORZY

1. Gdańska Kuria Metropolitalna
2. Marszałek Województwa Pomorskiego
3. Rada Miasta i Burmistrz Miasta Jastarni
4. Ochotnicza Straż Pożarna w Jastarni
5. Miejski Ośrodek Kultury w Jastarni
6. Księża Proboszczowie Kościoła Jastarni, Juraty i Chałup
7. Zrzeszenie Kaszubsko Pomorski - Oddział Jastarnia
8. Miejska Komisja ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych
9. Gimnazjum i Szkoła Podstawowa w Jastarni

ZAŁOŻENIA FESTIWALU

Festiwal ma charakter konkursu. Odbywa się w kościołach gminy Jastarnia tj. w Juracie, Jastarni i Chałupach. Festiwal organizowany jest we współpracy z Archidiecezją Gdańską i Marszałkiem Województwa Pomorskiego oraz przy wsparciu władz samorządu gminy Jastarnia i sponsorów. Spotkania festiwalowe, to spotkania wczasowiczów, młodzieży i mieszkańców Jastarni w miłej atmosferze miejscowości rybackich gminy Jastarni. W tym roku Festiwal i piosenki wykonane będą poświęcone *Janowi Pawłowi II i beatyfikacji Prymasa Tysiąclecia Kardynała Stefana Wyszyńskiego poprzez piosenki muzykę i wykonawstwo. Swoją twórczością będą czcić ich naukę, wiarę i życie. Nam przedstawią piękno ich życia.*

Zależy nam, jako Organizatorom, aby wartość twórcza młodzieży, biorącej udział w Festiwalu: przedstawiła najpiękniejszą piosenkę oddając hołd Janowi Pawłowi II i Kardynałowi Wyszyńskiemu przedstawiając między innymi Ich miłość do drugiego człowieka. Należy również podkreślić, silny związek regionu kaszubskiego z Kościołem, kulturą chrześcijańską związaną i z naszym polskim morzem, powinno znaleźć odbicie w festiwalowych piosenkach. Jan Paweł II, 11 czerwca 1987 roku na Skwerze Kościuszki w Gdyni, w czasie spotkania mszalnego w Gdyni, wypowiedział słowa, które **zapadły w serca Kaszubów**: „Drodzy Bracia i Siostry Kaszubi! strzeżcie tych wartości i tego dziedzictwa, które stanowią o Waszej tożsamości”. Te wypowiedziane słowa powinny być również myślą przewodnią młodzieży piszącej piosenki na XXI Metropolitalny Festiwal Piosenki Religijnej.

Stowarzyszenie Półwysep

ORGANIZACJA FESTIWALU

INFORMACJA DLA ZESPOŁÓW

W związku z panującą epidemią koronawirusa i ograniczeniami spowodowanymi z jego występowaniem proponujemy aby w roku 2020 Festiwal odbył się korespondencyjnie. Prosimy aby zgłaszające się na Festiwal zespoły nagrały swoje piosenki i wraz ze zdjęciami lub filmem przesłały swoją twórczość do oceny przez Jury, na adres organizatora.

Oczekiwany scenariusz:

- 1. Przedstawienie zespołu, jego członków i kierownika.**
- 2. Nagranie co najmniej dwóch piosenek z występu na żywo z podaniem tytułu, autora tekstu i muzyki w wybranej kategorii.**

Nagrane i przesłane na Festiwal przez zespoły piosenki i występy winny być przekazane na płytach DVD, lub na pamięciach przenośnych (po wykorzystaniu zostaną zwrócone) w poniżej zaproponowanych kategoriach.:

- a) piosenka liturgiczna,
- b) piosenka estradowa,
- c) piosenka liturgiczna w języku kaszubskim lub w języku z regionu z jakiego pochodzi zespół
- d) piosenkę Maryjną.

Materiały mogą zawierać osobne pliki lub zostać zmontowane do jednego. Format to mp3 – tylko ścieżka dźwiękowa lub mp4 – zarejestrowany film z występem na żywo.

Wszystkie przedstawione przez zespoły nagrania zostaną ocenione przez Jury.

Nagrane piosenki wraz z kartą zgłoszeniową proszę przesłać do 30 czerwca 2020 roku na adres:

Stowarzyszenie Miłośników Gminy Jastarnia
I Rozwoju Turystyki „PÓŁWYSEP”
84-140 JASTARNIA, ul. Krótka 5
tel. kom. 664252525

2. Ocena przedstawionych materiałów zostanie dokonana przez Jury składające się z pedagogów Akademii Muzycznej w Gdańsku im. Stanisława Moniuszki:
prof. Roman Perucki – Przewodniczący Jury
prof. Alina Kowalska – Pińczak
prof. Ks. Stanisław Zięba
3. Informacja dotycząca oceny Jury zostanie ogłoszona do 31 sierpnia 2020 roku a informacje o nagrodzonych zespołach zostaną przesłane kierownikom nagrodzonych zespołów. Filmy nagrodzonych zespołów zostaną zamieszczone na stronach internetowych Festiwalu, urzędu Miejskiego w Jastarni i Diecezji Gdańskiej.

WARUNKI UCZESTNICTWA W FESTIWALU

1. W konkursie mogą wziąć udział zespoły o liczbie od 2 do 9 osób z udziałem instrumentów (bez podkładu mechanicznego).
2. Łączny czas występu jednego zespołu: do 20 min.

3. Dopuszczenie zespołów do konkursu odbywa się na podstawie **Karty Zgłoszenia**, podpisanej przez księdza Proboszcza z parafii, z której pochodzi zespół oraz opiekuna zespołu.
  4. Karty Zgłoszenia należy przysyłać na adres organizatorów do **30.06.2019 r.** e-mailem.
  5. Utwory wszystkich prawidłowo zgłoszonych zespołów zostaną ocenione przez Jury.
  6. Każdy z zespołów zobowiązany jest do wystąpienia co najmniej w dwóch kategoriach:
    - a. piosenki religijnej wykonywanej podczas liturgii,
    - b. estradowej piosenki religijnej,
    - c. piosenki maryjnej,
    - d. piosenki regionalnej pochodzącej z regionu skąd pochodzi zespół lub piosenki kaszubskiej.
  7. Jury oceniać będzie dobór repertuaru, sposób użycia instrumentu oraz wyraz artystyczny, zgodnie z kryteriami zamieszczonymi w niniejszym regulaminie.
  8. Organizatorzy, w porozumieniu z Jury, zastrzegają sobie możliwość innego podziału nagród w uzasadnionych wypadkach.
  9. Werdykt Jury jest ostateczny i zostanie ogłoszony na stronie Festiwalowej do 31.08 2020 r.
  - 10. Organizatorzy zastrzegają sobie prawo wykorzystania materiałów przekazanych na nośnikach w celach promocyjnych Festiwalu.**
-

NAGRODY I WYRÓŻNIENIA

Wysokość nagród pieniężnych będzie zależała od przyznanych dotacji i decyzji Jury o jej podziale.

Nagrodę główną: nagroda pieniężna oraz statuetkę „Magnificat” za liturgiczną piosenkę religijną, jest piosenką liturgiczną, akcentowaną z regionu z którego zespół pochodził. *Nagroda ufundowana przez Marszałka Województwa Pomorskiego*

Nagrodę pieniężną specjalną za kompozycję i wykonawstwo piosenki poświęconej Bogu, Honorowi i Ojczyźnie – nagroda pieniężna jubileuszowa. *Nagroda ufundowana przez Marszałka Województwa Pomorskiego*

- **Nagroda pieniężna za Maryjną Piosenkę Religijną** *ufundowana przez Arcybiskupa Metropolitę Gdańskiego.*
- **Nagroda pieniężna za Estradową Piosenkę Religijną**
Nagroda ufundowana przez Marszałka Województwa Pomorskiego
- **Nagroda pieniężna za Religijną Piosenkę Kaszubską lub Regionu z którego zespół pochodzi, ewentualnie przedstawiona jako a’cappella**
Nagroda ufundowana przez Marszałka Województwa Pomorskiego

- Nagrody rzeczowe dla zespołów wyróżnionych. I dyplomy uczestnictwa dla wszystkich zespołów za udział w Festiwalu zostaną przesłane po 31 sierpnia 2020.

ADRES ORGANIZATORÓW

Stowarzyszenie Miłośników Gminy Jastarnia
i Rozwoju Turystyki „PÓŁWYSEP”
84-140 JASTARNIA, ul. Krótka 5
tel. kom. 664252525
e-mail: stowarzyszenie@jastarnia.org

KRYTERIA OCENY JURY

1. Intonacja, emisja głosu z dykcją.
2. Prawidłowa aranżacja partii wokalne - instrumentalna,
3. Zachowanie propozycji brzmieniowych pomiędzy warstwą wokalną a instrumentalną.
4. Właściwy dobór repertuaru z uwzględnieniem:
  - a. kontrastu wyrazowego pomiędzy utworami,
  - b. różnorodności opracowań muzycznych,
  - c. adaptacji utworów do własnego instrumentarium. Autorski wkład w kompozycje w przedstawiane piosenki i muzykę
5. Bogactwo melodyczno - harmonijne wykonywanych kompozycji.
6. Ogólny wyraz artystyczny.

Uwagi:

- w prezentowanych utworach obowiązuje zakaz używania automatycznego lub wcześniej nagranych akompaniamentu,
- pieśń liturgiczna charakteryzuje się następującymi cechami:
  - ✓ tekstem teologicznym,
  - ✓ płynnością linii melodycznej, posuwającą się w małych interwałach,
  - ✓ nieskomplikowaną rytmiką,
  - ✓ zachowaniem klasycznej harmonii.